

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **L. P.**, zastoupená JUDr. Karlem Sochořem, advokátem se sídlem Na Hradbách 2632/18, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2007, č. j. OAM-1-784/VL-10-12-2007, o udělení mezinárodní ochrany, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 9. 2008, č. j. 60 Az 106/2007 - 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci stěžovatelky, JUDr. Karlu Sochorovi, advokátu se sídlem Na Hradbách 2632/18, Ostrava, **s e p ř i z n á v á** odměna v částce **4800 Kč**, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2007, č. j. OAM-1-784/VL-10-12-2007. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatelka v podané kasační stížnosti ve znění jejího doplnění uplatňuje důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Má zato, že krajský soud při posuzování jejího případu sice vycházel z údajů, které poskytla při příchodu do České republiky, avšak tyto okolnosti odpovídajícím způsobem nevyhodnotil a nerozhodl věcně v její prospěch. Dále namítá, že od počátku řízení žalovaného upozorňovala na skutečnost, že jí v zemi původu hrozí ztráta nemovitého majetku a zásah do vlastnických práv v rozporu s čl. 17 Všeobecné deklarace lidských práv a základních svobod. V této souvislosti poukázala na skutečnost, že zemi původu opustila pro dluhy, pro které dala svůj rodinný dům do zástavy, a do České republiky přijela vydělat dostatečné množství finančních prostředků na úhradu svých závazků. V případě návratu do země původu jí hrozí, že se stane bezdomovcem a bude odkázána na zcela nedostačující sociální síť Ukrajiny.

Vzhledem k okolnosti, že se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být její kasační stížnost podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V projednávané věci však stěžovatelka neuvedla výslovně žádný důvod, pro který by její kasační stížnost měla být zdejším soudem věcně projednána, tedy žádnou okolnost, pro kterou jí podaná kasační stížnost podstatně přesahuje

její vlastní zájmy. Ve vztahu k námitkám, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti, je nutno poznamenat, že správní orgán má povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu jen tehdy, jestliže žadatel tvrdí skutečnosti, které je možné alespoň teoreticky pod toto ustanovení podřadit. V opačném případě žádost jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) téhož zákona zamítne (k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 - 59, dostupný na www.nssoud.cz, jako všechna další níže citovaná rozhodnutí). V řízení o udělení mezinárodní ochrany tak stíhá břemeno tvrzení žadatele, který musí uvést veškeré azylově relevantní důvody. Mezi ty ovšem nepatří ani stěžovatelkou uváděné ekonomické důvody (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 - 43, ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, či ze dne 15. 12. 2003, č. j. 4 Azs 31/2003 - 64); nemožnost získat stálé zaměstnání v zemi původu (srovnej např. rozsudky ze dne 22. 6. 2006, č. j. 4 Azs 309/2005 - 71, ze dne 7. 3. 2006, č. j. 7 Azs 2/2006 - 61, nebo ze dne 19. 1. 2006, č. j. 2 Azs 282/2005 - 46); ani snaha o legalizaci pobytu na území České republiky (srovnej např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 7 Azs 138/2004 - 44, a ze dne 16. 2. 2005, č. j. 4 Azs 333/2004 - 69). Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že totéž platí obdobně i ve vztahu k druhé formě mezinárodní ochrany, tedy doplňkové ochraně (§ 14a zákona o azylu). Pro udělení této formy mezinárodní ochrany v daném případě rovněž nebyly shledány důvody, neboť stěžovatelka v průběhu řízení netvrdila žádné skutečnosti vztahující se k její osobě a situaci, z nichž by bylo možno usoudit na nebezpečí vzniku vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na veškeré námitky, které stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky, proti ji jako nepřijatelnou dle § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byl pro řízení o kasační stížnosti ustanoven usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 3. 2009, č. j. 60 Az 106/2007 - 61, zástupce JUDr. Karel Sochor, advokát se sídlem Na Hradbách 2632/18, Ostrava. Ustanovenému zástupci stěžovatelky byla přiznána odměna v částce 4800 Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání soudu ve věci samé) podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (advokátní tarif). Odměna byla vypočtena podle ustanovení § 9

odst. 3 písm. f), ve spojení s § 7 bod 5., advokátního tarifu tak, že za dva úkony právní služby byla stanovena odměna ve výši 4200 Kč a k ní náleží náhrada hotových výdajů ve výši 600 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Náklady právního zastoupení stěžovatelky nese v souladu s ustanovením § 35 odst. 8 s. ř. s. stát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. června 2009

JUDr. Radan Malík, v. r.
předseda senátu